

на своя безписмен език и да усвояват латиницата. По-добре е да наблегат повече на българския, след като са български граждани.

Мисля, че Христо бе дочул какво съм казал, и когато в коридора му се представих с името си, ме погледна с особено любопитство. Осведоми се в коя от книжарниците я има моята книга и хукна да я търси. Следващото междучасие дойде за автограф. Нито аз, нито пък той отворихме дума за разногласието ни по буквара. Набързо ми сподели, че е от Провадия, че е завършил Шуменския университет, че малко е учителствал и сега е на специализация в Софийския университет при педагозите. По препоръка на проф. Янакиев иска да слуша и моите спецкурсове. Вече отблизо се познавал с проф. Енчо Герганов.

Така започна нашето познанство, което – въпреки възрастовата ни разлика – бързо премина в приятелство. Христо се показва като изключително трудолюбив и любознателен младеж, четеше много и бързо навлезе в темата за езика на града и методите за неговото проучване. След една от лекциите го поканих в кабинета си и отворих дума за буквара. Той ме изслуша и с усмивка ми изложи своята теза:

– Вие имате предвид софийските романи. Вярно е, че на тях този буквар им е излишен. В провинцията обаче има селища само от романи и подрастващите нямат от кого да научат български. Стават на 7 години, тръгват на училище, а там учебниците и преподаването са само на български. Единственият изход на тези деца е да напуснат. Ако имат ромски буквар, покрай него полека-лека ще усвоят и българския език. Необходими са и специално подготвени начални учители. Естествено е, че образованието може да бъде осъществявано на български. Ромският език обслужва битови нужди. Той ще бъде само едно необходимо начално стъпало.

Замислих се. Младежът изглежда много по-добре от мене познаваше тази действителност, защото за него тя е естествена среда. Явно, че с буквара не се цели езиково сепариране на тази съставка на българската нация. Става въпрос за един възможен прагматичен педагогически подход към създалата се комплицирана действителност: в печата се изнасяха множество данни за бягство на ромските деца от училище. Погледнах младежа с други очи.

Неусетно семестърът се изниза и Христо дойде при мене на изпит. Отговори задълбочено, бе изчел цялата посочена в конспекта библиография. Пожела да стане член на нашето Международно социолингвистическо дружество. В него се запозна с младите